

Atilla ÇİLİNGİR

www.atillacingir.com

Tcetveli

Unutulmayan çığlıklar!...

"Kıbrıs Türk'ünün tarihsel ve yasal yaşam haklarını, 34 yıldan beri dimdik ayakta duran K.K.T.C'yi yok sayarak Güney Kıbrıs'ta yaşayanlar, 'Birleşik Kıbrıs' hayalperestleri! Kıbrıs Türk'üne türlü tuzaklar kuranlar! Tarihten gelen çığlıklar duyuyor musunuz? Bu yazım, sizler ve o acılı yılları görmezden gelenler için kaleme almıştır..."

Her Aralık ayı geldiğinde; 21 Aralık 1963'te adada yaşanan "Kanlı Noel Olayları", o insanlık ayıpları hatırlanır!

Adanın her yanına tarihin derinliklerinden gelen çığlıklar yayılır...

Her 21 Aralık; Kıbrıs'ta yaşanan insanlık trajedisini, Rum'un acımasızlığını, Kıbrıs Türk halkının bir gece içerisinde nasıl topekünk yok edilmek istendiğini anlatır!

Her yıl; Aralık ayının son haftası, K.K.T.C'de "Şehitler Haftası" olarak anılır.

O dönemde yaşananlar, dünya var olduğu sürece bu katliamları gerçekleştiren Rum çetelerinin alınca kara bir leke olarak kalacaktır!

O katliamlardan beni en çok etkileyen, yüreğimde iz bırakanı; aşağıda anlatacağım yaşamıştır:

Şehitlikte ilk kez o'nun adını okuduğumda tüylerim diken, diken olmuş insanlığımdan utanmıştım.

Çünkü o henüz 16 günlük bir bebektir! O gece küçücük bedeni diri, diri toprak olurken; Rum canilerinin varlığını sezemeyecek kadar küçüktü...

Adını "Selden" koymuştu anacığı.

"Selden" varlık, bolluk getirsin diyerek... Ancak Rumlar; Türklerin asırlardan beri vatan beledikleri Kıbrıs'ta onlara ne bolluğu, ne de varlığı göstermişti!

Umut işte! Ana yüreği böyle hissetmişti.

Ama hayat bu, ne ile geleceği belli olmuyordu ki!

Bu yazımda, o vahşet gecesinde yaşananları bir nebze dahi olsa aktarmaya çalışacağım sizlere.

O acının yaşandığı yerde değildim. Ama 1974'te adada savaşan bir Kıbrıs Gazisi olarak, savaşın içinde öylesi Rum katliamları gördüm ki, inanlığım-dan utandım. O nedendir ki bu olayı gönül gözünden gördüklerimle, hissettiklerimle anlatacağım.

Şu gerçeğin altını da önemle çizmek isterim. 14 Ağustos 1974 gecesi eli kanlı Rum çeteleri Muratağa, Atlılar, Sandallar Köylerinde sivil insanlarımızı Selden Bebekle birlikte katlederken; bizler Rum esirlerine Türk Milletinin ali-cenaplığını gösteriyorduk. (Bk. "Kıbrıs Yes Be Annem"-2016 Atilla Çilingir)

Şimdi bundan 43 yıl öncesine dönelim, bu katliamların unutulmayan çığlıklarını dinleyelim:

(Yazımın bu bölümünü 2010 yılında yayınlanan "Tarihten Gelen Çığlık" isimli kitabımdan aynen aktarıyorum.)

"20 Temmuz 1974'de Türk askerinin, Kıbrıs Türk Halkını Rum'un katliamlarından kurtarmak, barış ve özgürlüğü için adaya çıkmasından sonra kocası İsmail de; köydeki diğer

erkeklerle birlikte köylerini korumak maksadıyla Rumlara karşı mevzilenmiş, ellerinde mevcut yetersiz silahlarla, Rum çetelerine karşı koymaya çalışmıştı... Köyde eli silah tutan topu, topu 10 kişi vardı! Köyü ele geçirmek için gelen E.O.K.A çetelerine teslim olmamışlardı ama ertesi gün köye giren Rum askerlerine daha fazla direneme-yen bu 10 kişi de esir düşmüş, bilinmeyen bir yere götürülmüşlerdi! Artık köy ve köyde kalan Türklerin tamamı Rum'un insafına teslim olmuştu! Yaşlılar, kadınlar, çocuklar ve bebekler...

Aslında köye giren Rum'ların çoğunu tanıyordu, yıllardır onlarla iç, içe yaşamışlardı! Yaşadıklarına bir anlam veremiyordu zaten! Bu arada silah sesleri de iyice artmış, o tanıdık sesler iyice yaklaşmıştı! Ana yüreği başına geleceklere hissetmiş, Selden bebeği ile birlikte diğer üç çocuğunu da kanatlarının altına alarak sarmalamıştı hepsini. Evinin yan tarafındaki bina daha emniyetlidir diye düşündü bir an! Oraya geçip saklanmak, saklamak istedi yavrularını ama yapamadı! Ağzlarından akan salyalarıyla kudurmuş gibi bağırışan, insanlığın ne demek olduğundan habersiz, Rum çetecilerine yakalanmışlardı!

Yüreği yerinden çıkacak gibiydi Mullah ananın! Yuvalarından fırlayacakmış gibi korku ile açılan o güzel gözleri; ona, sevgi dolu ana yüreğine, son nefesinde dayanılması imkânsız evlat acısının tanıklığını yaptıracaktı! Hem de en acımasızını...

Onları ve diğer tanıdık çehreleri köy meydanına toplayan Rum çetecilerine yalvardı, yalvardı, yalvardı... Boğazından kan gelineceye kadar feryat etti! Acı dolu çığlıklarıyla inleyen Meserya ovası bile, ana sevgisinin ne olduğunu anlamıştı ama onlar anlamamışlardı! Bu feryatlar, Rum canilerinin umurunda bile değildi!

Rum çetecileri, çok geçmeden suçları sadece Türk olan çaresiz insanları-mızı, köyün dışında açtıkları "Ölüm

Çukuru"na diri, diri atmaya başladılar... Kanatlarının altından koparılcasına alınan evlatları birer, birer diri, diri toprağa gömülürken; o Yiğit Türk Anası da attı kendisini toprak ananın koyununa, kapandı evlatlarının son nefeslerini vermemiş o küçücük bedenlerinin üstüne...

Selden Bebek henüz 16 günlüktü. Ona nasıl kıyarlardı? Bu cinayetleri işleyenler, insan olmadıkları gibi hayvanda olamazlardı! Çünkü vahşi yaşamda bile hayvanların acıma dürtüleri vardır diye düşündü! Sonra son nefesini verirken, bir hamleyle uzanan anaç elleriyle kavradı yavrularını. Birkaç saat önce emzirmiş olduğu Selden Bebeciği, diğer çocuklarıyla birlikte oracıkta Şehit düştüler. O kahredici gecede toplam 37 savunmasız insanımız katledilmişti."

Şimdi soruyorum: Siz bu ve daha beteri insanlık ayıplarının suçluları, suç ortakları!

Siz, insanlıktan nasibini alamamış pişkinler!

Siz, insanlığın ne demek olduğunu unutan gafiller!

16 günlük Selden Bebek, diğer insanlarımızla şahadet mertebesine erişirken, onun ana sütü kokan son nefesini içtiniz mi? Yaşamının 16'ncı gününde gözlerindeki son bakışı gördünüz mü? Ölüm saçan beyinlerinizin yaratmış olduğu bu insanlık ayıbından utanmadınız mı?

Size sesleniyorum: Kıbrıs sorunu 20 Temmuz 1974'te Türkiye'nin adaylığıyla başlamıştır diyenler, Bu tarihsel yalana alet olanlar, Mehmetçığın savaşta dahi düşmanına kucak açıp; aşını, suyunu paylaştığını, onun insanlık abidesi yardımlarını unutanlar, Kanlı geçmişinizdeki bu insanlık ayıbyla yüzleşmekten kaçanlar!

Ey, bu insanlık suçunu yok sayanlar!

Yüreklere yaralayan bu katliamlar nedeniyle Kıbrıs Türk'ünden özür

dahi dilemeyenler!

Ey, adanın yarı buçuğunda, Güney Kıbrıs'ta yaşayanlar size sesleniyorum: 1955-1974 yılları arasında Kıbrıs Türk'lerine yaşatmış olduğunuz acıları, o katliamlar yapan canilerinizi, tarihinize kayıtlı bu utanç sayfalarını sadece hatırlamak değildir amacım!

Bu insanlık suçunu işleyenleri, bugüne kadar yargılamadığınız, cezalandırmadığınız için, gelmiş geçmiş tüm yöneticileriniz de dâhil suçlusunuz, bu insanlık ayıbının suç ortakları-sınız.

Kıbrıs Türk Halk'ı, Rum çetelerinin gerçekleştirdiği bu etnik katliamlarla karşı, karşıya kalırken, bu insanlık dramına gözlerini kapatan, katledilen insanlarımızın çığlıklarına kulaklarını tıkayan vahşi batının nasır tutmuş vicdanlarına, bu soykırım hamlesine sessiz kalan barış havarilerine de sesleniyorum:

Duyuyor musunuz tarihin derinliklerinden gelen o çığlıklar?

Bu güne kadar görebildiniz mi bu gerçekleri?

Hukukun üstünlüğü sadece sizler için mi geçerli? Duyun bu 'unutulmayan çığlıklar'. Görün o acılı yılları. Verin bu insanlık ayıplarının cezalarını. Duyun ve görün ki!

Sizin olmasa bile tarihin vicdanı rahat etsin! Ve sizler!

Kıbrıs Türk Halkının hakkını, hukukunu savunmakta görevliler... Sakın ola ki, bunlar tarihin derinliklerinde kaldı demeyin!

En azından bu katliamları yapıp da hala Güney Kıbrıs'ta ellerini kollarını sallayarak dolaşanların yargılanması için gereğini yapın, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine gidin.

Bir kişi için yetmez, binlercesi için müracaat edin.

(Tüm şehitlerimizin aziz hatıraları önünde saygıyla eğiliyorum. Ruhları şad olsun)